

der tilbeels hvilede paa Contract, var opgiben. Jeg finder mig imidlertid foranlediget til at sige, at denne Opfattelse fra Regjeringens Side ikke er opgiben, om man end vil gaae ind paa det Forslag, som Udvalgets Fleertal har stillet. Det er i Betragtning af, at der ligger noget Saabant i dette Forhold, at Regjeringen er kommen frem med Lovforslaget som det foreligger; og jeg anfører dette, fordi jeg gjerne vil imødegaae de ærede Medlemmer, som ikke senere sig for næsten at sige, at Regjeringens Forslag er et Grundlovsbrud, at den træder den hellige og ufærlige Eiendomsret for nær, eller at man vil gjøre et Greb i Borgernes Lomme, hvortil man ikke troer sig berettiget uden igjennem Magten. Det er min Overbeviisning, at der i sin Tid virkelig er givet Bederlag for Servituten. Jeg kan i intet Tilfælde komme til Videre end til at erkjende, at det maaskee kan være vanskeligt i sin fulde Omfang at bevise dette (Ufrydelse); det er nok muligt, men man kan ikke reducere det første historiske Actstykke, man har, nemlig Rescriptet af 4de Juni 1661, til Intet; det kan man ikke fuldstændigt ignorere og deraf udlede alene Fordeel for Grundeierne og slet ingen for Staten. Rescriptet af 4 Juni 1661 gif ud paa, ikke Indskrænkninger i Bygningsmaaden, men paa en aldeles bestemt Forhindring i at bygge paa det Terrain, her er Spørgsmaal om. Det er imidlertid ikke dette alene, som jeg vil holde mig til, skjøndt det forekommer mig, at den Omstændighed, at man ikke i Geheimearchivet har kunnet finde Noget derom, ikke er noget Beviis imod, at der ikke skulde være blevet givet Erstatning. Hvorfor skulde Menneffene dengang have været anderledes, end de nu ere, og have de virkelig havt nogen Ret til at fordrø Erstatning af Staten, hvorfor i al Verden skulde de da ikke have benyttet denne Ret! Det kan ikke indvendes herimod, at man senere har paalagt det, som blev givet i Bederlag, den samme Indskrænkning, thi dette viser kun, at man med Hensyn til de andre Terrainer ikke har generet sig for at udøve, hvad man maaskee vil kalde Vold imod Borgerne; men dette fornægter ikke, at der for disse Stræninger indenfor Søerne er ifølge det af mig nys nævnte Rescript af 4 Juni 1661 givet Erstat-

ning, og jeg siger, at det staaer for mig saaledes, at det netop er ifølge dette Rescript, at den bestaaende Retstilstand, som der nu er Spørgsmaal om, er voxet ud. Jeg kan ikke erkjende, at der i Placaten af 13 October 1824 findes Vidnesbyrd derimod, thi denne Placat kunde ikke udtale sig anderledes, end den gjorde, fordi den ikke omfattede dette Terrain alene, men tillige Alt, hvad der laa indenfor den i 1810 fastsatte Demarcationslinie, og med Hensyn dertil er Forholdet aabenbart et andet end med Hensyn til, hvad der ligger indenfor den nuværende Demarcationslinie. Med Hensyn til Alt, hvad der ligger udenfor Søerne, benægter jeg ikke, at Indskrænkningen ligefrem er en Følge af et Lovbud, og det være langt fra mig at sige, at naar man hævdede dette Lovbud, der da skulde kunne fordres Erstatning; dette skete heller ikke. Jeg finder for mit Bedkommende, at der er en overmaade god Consequents i at frigive den Indskrænkning, som ene og alene fulgte af et Lovbud, og at fastholde en Erstatning for Ophævelsen af de Begrændsninger, som ikke — idetmindste er det ikke beviist — ere en Følge af et Lovbud; tværtimod, den bestaaende Tilstand synes at forudsætte, selv om dette gamle, særdeles vigtige Actstykke, som jeg nys har nævnt, ikke var tilstede, at der er givet Erstatning derfor. Men i ethvert Tilfælde, mine Herrer! er det vist, at den Ret, som Staten nu har, har bestaaet siden 1661, altsaa i over 200 Aar, og det forekommer mig, at man ikke tør benægte, at de heromhandlede Grundes Historie er ganske anderledes sammenvoxet med Spørgsmaalet om Rjovenhavns Befæstning end de Grundes, som ligge udenfor Søerne. Efter min Opfattelse af Forholdet er det saaledes, at der her foreligger en Strid imellem de enkelte Grundeieres Fordele og Statskassens Ret, og at vi slet ikke behøve at voldgive denne til Domstolene. Efter min Overbeviisning er Spørgsmaalet stillet rigtigt, naar man søger et Compromis i denne Sag, søger at ordne Sagen saaledes, at Forholdet kan være antageligt for begge Parter. At der nu kan være forskellige Meninger om, hvorvidt det Tilbud, som foreligger her, baade gennem Fleertallets og Regjeringens Forslag, kan anses for bil-